

Wijziging Vreemdelingscirculaire 2000 (Liberia)

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 27 januari 2004, nummer 2004/4, houdende wijziging van de Vreemdelingscirculaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel I

De Vreemdelingscirculaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

De tekst van C8/Liberia Vreemdelingscirculaire 2000 komt te luiden:

“Beoordeling van asielaanvragen van personen van Liberiaanse nationaliteit

1. Datum

Deze versie van dit hoofdstuk is vastgesteld op 27 januari 2004.

2. Achtergrond

Op 5 januari 2004 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een ambtsbericht uitgebracht over de situatie in Liberia (kenmerk: DPV/AM-821008).

Op 23 januari 2004 is aan de Voorzitter van de Tweede Kamer bericht dat het Kabinet heeft besloten tot verlenging van het besluitmatorium als bedoeld in artikel 43, onder a, Vreemdelingenwet voor asielzoekers afkomstig uit Liberia. Dit artikel ziet op de naar verwachting, korte periode van onzekerheid, die bestaat over de situatie in een land en dat op grond daarvan redelijkerwijs niet kan worden beslist of de asielaanvraag op één van de gronden genoemd in artikel 29 Vreemdelingenwet, kan worden toegewezen.

Het Kabinet heeft tot verlenging

van het besluitmatorium voor asielzoekers afkomstig uit Liberia besloten naar aanleiding van de ontwikkelingen in Liberia, zoals beschreven in het voorliggende ambtsbericht. Voor geheel Liberia geldt dat de veiligheid van de burgers in het algemeen niet kan worden gegarandeerd. In het algemeen geldt dat de situatie onzeker en onvoorspelbaar is. In geheel Liberia worden zowel door regerings-troepen als rebellingroeperingen de mensenrechten ernstig geschonden. Er heerst nog een klimaat van wetteloosheid in het land. Grote delen van Liberia zijn maandenlang, met name tussen juni en september 2003, niet toegankelijk geweest voor internationale organisaties en NGO's. Om die reden is het niet mogelijk een volledig beeld te krijgen van specifieke schendingen van mensenrechten of over de positie van etnische groepen en minderheden in Liberia.

Tevens is, gelet op deze situatie, besloten om het vertrek-matorium te verlengen tot 27 juni 2004.

Dit hoofdstuk bevat de uitvoeringsconsequenties van het door de Minister vastgestelde beleid.

3. Besluitmatorium

Het besluitmatorium is verlengd tot 27 juni 2004. De verlenging van het besluitmatorium heeft tot gevolg dat de individuele beslistermijn, als bedoeld in artikel 42

Vreemdelingenwet, voor asielzoekers afkomstig uit Liberia die een aanvraag hebben ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, wordt verlengd met één jaar. Dit betekent dat tot 27 juni 2004 de individuele beslistermijn van aanvragen die voor deze datum zijn ingediend en waarvan die termijn nog niet is verlopen, wordt verlengd met één jaar.

Indien de individuele beslistermijn van een aanvraag reeds was verlengd in verband met onderzoek op grond van artikel 42, vierde lid, Vreemdelingenwet, dan wordt op grond van het besluitmatorium de

beslistermijn met nog één jaar extra verlengd.

De reikwijdte van het besluitmatorium beslaat niet die aanvragen die zijn ingediend vóór de invoering van de Vreemdelingenwet 2000 op 1 april 2001. Voorts kan het voorkomen dat (ook) de (verlengde) beslistermijn reeds is verstreken. Echter, het ligt voor de hand, gezien de algehele situatie in Liberia, dat het ook niet mogelijk is zorgvuldig te beslissen op deze aanvragen.

Het besluitmatorium ziet niet op de volgende categorieën:

- Dublin-claimanten (artikel 30, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die rechtmatig verblijf hebben op een andere grond dan bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e of l, Vreemdelingenwet (artikel 30, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die al eerder een aanvraag tot een verblijfsvergunning (asiel of regulier) hebben ingediend waarop nog niet onherroepelijk is beslist en op grond van die aanvraag rechtmatig verblijf hebben als bedoeld in artikel 8, onder f, g en h, Vreemdelingenwet (artikel 30, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die op grond van verdragsverplichtingen tussen Nederland en een ander land zullen worden overgedragen aan dat land van eerder verblijf (artikel 30, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die hebben verbleven in een derde land dat partij is bij het Vluchtelingenverdrag en niet aanneemelijk hebben gemaakt dat het bedoelde land die verdragsverplichtingen ten aanzien van hen niet nakomt (artikel 31, tweede lid, onder h, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die in een land van eerder verblijf zullen worden toegelaten totdat zij elders duurzame bescherming hebben gevonden (artikel 31, tweede lid, onder i, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die een gevaar vormen voor de nationale veiligheid, zijn veroordeeld wegens een zodanig ernstig misdrijf als bedoeld in artikel 33,

tweede lid, Vluchtelingenverdrag of zich schuldig hebben gemaakt aan misdrijven als bedoeld in artikel 1F Vluchtelingenverdrag (zie artikel 31, tweede lid, onder k, Vreemdelingenwet juncto artikel 3.77, eerste lid, onder a en b, Vreemdelingenbesluit en in het bijzonder C1/6.4).

Op aanvragen van Liberiaanse asielzoekers die behoren tot bovengenoemde categorieën kan worden beslist.

Onder de werking van het besluit-moratorium zullen de individuele vreemdelingen wel in de gelegenheid worden gesteld zich omtrent de asiel-aanvraag te doen horen.

4. Vertrekmoratorium

4.1 Algemeen

Voor asielzoekers afkomstig uit Liberia geldt een vertrekmoratorium. Van het vertrekmoratorium zijn de volgende categorieën uitgezonderd:

- Dublinclaimanten (artikel 30, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die rechtmatig verblijf hebben op een andere grond dan bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e en l, Vreemdelingenwet (artikel 30, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die al eerder een aanvraag tot een verblijfsvergunning (asiel of regulier) hebben ingediend waarop nog niet onherroepelijk is beslist, en die op grond van die aanvraag rechtmatig verblijf hebben als bedoeld in artikel 8, onder f, g en h, Vreemdelingenwet (artikel 30, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die op grond van verdragsverplichtingen tussen Nederland en een ander land zullen worden overgedragen aan dat land van eerder verblijf (artikel 30, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die hebben verbleven in een derde land dat partij is bij het Vluchtelingenverdrag en niet aanneemelijk hebben gemaakt dat het bedoelde land die verdragsverplichtingen ten aanzien van hen niet nakomt (artikel 31, tweede lid, onder h, Vreemdelingenwet);
- Liberianen die in een land van eerder verblijf zullen worden toegelaten totdat zij elders duurzame bescherming hebben gevonden (artikel 31,

tweede lid, onder i, Vreemdelingenwet);

- Liberianen die een gevaar vormen voor de openbare orde of nationale veiligheid (zie artikel 31, tweede lid, onder k, Vreemdelingenwet; het betreft hier dus het volledige openbare orde beleid).

4.2 Voortgezet recht op opvang

Het vertrekmoratorium inzake Liberia heeft tot gevolg dat de opvang van Liberiaanse asielzoekers, van wie de vertrektermijn reeds is verstreken, niet wordt beëindigd. Dit voortgezet recht op opvang volgt van rechtswege uit het besluit zoals gepubliceerd in de Staatscourant. Het voortgezet recht op opvang eindigt tevens van rechtswege wanneer het vertrekmoratorium eindigt.

Gedurende het vertrekmoratorium wordt de vreemdeling geacht, conform artikel 45, vijfde lid, Vreemdelingenwet, rechtmatig verblijf te hebben als bedoeld in artikel 8, onder j, Vreemdelingenwet. Voor zover betrokkene niet (meer) in het bezit is van een document, dient een W-document verstrekt te worden.

Liberianen die een asielaanvraag hebben ingediend, waar nog niet onherroepelijk op is beslist, maar geen rechtmatig verblijf in Nederland hebben, worden daarmee tevens geacht rechtmatig verblijf te hebben, indien zij onder het vertrekmoratorium vallen. Dit betekent dat Liberianen, die onder het vertrekmoratorium vallen, niet langer belang hebben bij een eerder ingediend verzoek om een voorlopige voorziening voor zover dit verzoek is gericht op het voorkomen van de verwijdering of de beëindiging van de voorzieningen.

4.3 Verrijking van opvang wanneer de opvang reeds was beëindigd

Artikel 45, vierde lid, Vreemdelingenwet voorziet niet in het opnieuw verkrijgen van een recht op opvang indien het eerdere recht op opvang reeds was beëindigd. In die gevallen zal de vreemdeling een tweede of volgende aanvraag moeten indienen om opvang te verkrijgen.

In afwijking van artikel 4, tweede lid, van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 1997 (Rva 1997), geeft de indiening van een tweede of volgende aanvraag door asielzoekers, die

behoren tot de categorie waarvoor een vertrekmoratorium is ingesteld, recht op opvang. Hiervan zijn evenwel de asielzoekers genoemd in paragraaf 4.1 uitgezonderd.

Een vreemdeling die een tweede of volgende aanvraag wil indienen kan dit telefonisch melden (telefoonnummer: 0599-568116). Zie hieromtrent C5/20.

Vreemdelingen die reeds voorafgaand aan de instelling van het vertrekmoratorium een tweede of volgende aanvraag hebben ingediend, hetgeen nog niet heeft geleid tot een onherroepelijke afwijzing, kunnen zich ter verkrijging van opvang melden op één van de Aanmeldcentra.

5. Schenders van mensenrechten

Zowel leden van het regeringsleger, de politie en de veiligheidsdienst, als leden van rebellenmilities of aan de autoriteiten gelieerde milities hebben zich in Liberia op grote schaal schuldig gemaakt aan het schenden van de mensenrechten. Om die reden moet bijzondere aandacht besteed worden aan de vraag of betrokkene zich mogelijk schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als omschreven in artikel 1F Vluchtelingenverdrag. Dergelijke artikel 1F indicaties kunnen zich met name voordoen bij leden van United Liberation Movement for Democracy (ULIMO), Liberians United for Reconciliation and Democracy (LURD), National Patriotic Front of Liberia (NPFL), Movement for Democracy in Liberia (MODEL) en bij kindsoldaten.

Indien er aanwijzingen zijn dat artikel 1F Vluchtelingenverdrag van toepassing is, dient conform C3/10.14 contact te worden opgenomen met de units 1F (proces Asiel).

6. Taalanalyse

In zaken van asielzoekers uit Liberia is het mogelijk om een taalanalyse aan te vragen ter vaststelling van de identiteit of herkomst van een asielzoeker. Taalanalyse kan op dit moment worden uitgevoerd in de talen Liberiaans-Engels (Pidgin-Engels) en Mandingo. Voor andere talen kan contact worden opgenomen met Bureau Land & Taal.

Met het oog op het uitvoeren van taalanalyses dient in het eerste gehoor en eventueel nader gehoor te worden

doorgevraagd welke talen betrokkene spreekt. Het gaat zowel om de taal die betrokkene dagelijks in en om het huis gebruikt, als om andere talen die hij / zij meer of minder machtig is.”

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van 1 februari 2004.

Rijswijk, 27 januari 2004.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld*

Toelichting bij wijziging 2004/4

Algemeen

Het Kabinet heeft besloten om het besluit- en vertrekmoratorium voor asielzoekers uit Liberia te verlengen.

Het besluitmoratorium betekent dat de individuele beslistermijn in asielaanvragen, die in de wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000 zijn gedefinieerd, met één jaar verlengd wordt.

Het vertrekmoratorium betekent voor de genoemde categorieën vreemdelingen dat de opvang en verstrekkingen niet worden beëindigd en dat het indienen van een tweede en volgende asielaanvraag in beginsel recht op opvang geeft.

Artikelgewijs

A

Deel A is ter vervanging van TBV 2003/27. TBV 2003/27 komt dan ook met deze wijziging te vervallen.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*